

SZÖLLŐSI MÁTYÁS

Téma és variációk

(F-MOLL)

Olyan vagy akár a tenger kiokádott roncsa törmeléke hordaléka
fölsleges ragozni sosem vagy egész
valaki évszázadokig jár majd a nyomodban
s ha egyszer összerak a mozdulatlanságban
tönkremész ő reggel ablakot nyit majd hogy rád essen a fény
délben etet-itat megóv hogy újra szét
ne törj este sarokba állít elrejt
és letagad hogy más ne lásson csak számára tündökölj
egy tárgy leszel kemény és szinte mozdulatlan
többé nincsen káprázat vagy bukás
már véletlenek sincsenek és gyorsan megszokja magát a
dohányfüstként gomolygó lassúság a tér is
arazonként szűkül rávetnéd magad bármi moccanásra
reflex csupán ha izom megfeszül
az idő állaga akár a kása mondják
a magány nemesít de inkább csak vitatkozni szeret
tükröd homályos fésűd is beőszült
és nincs már másod csakis a neved

*

Jobb volna mindezt csupán hinni rólad
a hosszú nyakad és a széttépett körmeid fölött
a bőrt rágod kiköpöd elveszítéd helyét tested mégis
néhány nap alatt elsimítja puhára szelídre
az áramtól telített borzolt pihéneknek
A részletektől erőtlén leszek
Súlyosnak látlak valami kezdeti igének
így vagy lehetnél ha hagynád de közben
mindig hiány ha ott vagy mindig elszöksz ha érkezel
a nagy szemek alatti mosoly kibomlik mint a táj
üvegen át vergődő néma jel lehetsz
szóval bizonytalan számomra legalábbis
inteni volna jó csupán
vagy mindent egy elfojtott mozdulatba zárni

NYÍRSÉG 1937 – FEDICS MIHÁLY MESÉL